

«آقای خجسته پور شغل آزاد داشته است و به گفته خودش خیلی فعال بوده. اما بعد از بازنشستگی، از شهردار مشهد درخواست می کند که ده روز نامه ای را در اختیار او قرار بدهند تا اوقات بیکاری اش را بگذرانند. اما بعد از یک سال نامه نگاری به نتیجه نمی رسد.

آقای خجسته پور، پسر «اوستایوسف» ۲۵ سال، کال نسترن را با کاشت ۷۰۰ درخت، سرسبز و زیبا نگه داشته است

این درختان اولاد من هستند

این درختان قلب من هستند

می پرسیم چرا بدون دریافت هیچ هزینه ای اینطور به وضعیت فضای سبز کال رسیدگی می کند، پاسخ می دهد: به این کار علاقه دارم. همانطور که پدر من به عمران و آبادی این شهر خدمت کرد، من هم دوست داشتم در حد توان خودم خدمتی انجام بدهم. خوب اگر من و امثال من این کارها را انجام ندهند، همه جا خشک می شود. شما درختان داخل کوچه ها را ببینید، خشک هستند و ضعیف. اما من اینجا درختی چتری دارم که از شدت برگ و سرسبزی می خواهد بشکند. بعد هم می گوید این درختان مثل قلب من هستند. به یکی از مسئولان شهرداری هم گفتم که این درختان اولاد من هستند و دوستشان دارم.

نام گذاری کال به نام خجسته پور

شهروند سبز خیابان هوشیار، تأکید می کند که از هیچ کدام از همسایه ها برای بهبود فضای سبز اطراف کال، هزینه ای نگرفته است تا روزی کسی نگوید که خجسته پور به خاطر علاقه خودش به فضای سبز از ما پولی گرفته. بعد هم اضافه می کند: آقای صیفی یکی از همسایه ها کمک بسیار زیادی به من کرده اند. هم کمک مالی و هم کمک پدی. آقای عطارزاده هم مقابل منزلش گل کاشته است و در زیبایی محله تأثیر داشته. اما تنها درخواست مرد حمت کش خیابان هوشیار، نام گذاری این پارک خطی به نام خجسته پور است.

فرزند اوستایوسف باشی و معلم دبستان دکتر شریعتی باشد و با «علم الاشیا» خوانده باشی؛ مگر می شود آن اندیشه های ناب را بروز ندهی. قاسم خجسته پور شهروند ۸۰ ساله خیابان هوشیار، از سال ۱۳۶۹ به بعد رسیدگی به بخشی از فضای سبز کال نسترن را به عهده داشته است. از کاشت ۷۰۰ درخت گرفته تا جدول کشی و بعد هم آبیاری و رسیدگی به آن فضا. او تا امروز این وظیفه را بدون دریافت هیچ هزینه ای از ارگان یا سازمانی، به انجام رسانده است و فقط هدفش خدمت رسانی و زیباسازی محله زندگی اش بوده؛ چنان که این بخش از کال بسیار سرسبز تر و زیباتر از بخش های دیگر آن است و این خود شاهدی است بر اقدامات کم نظیر او که جای تقدیر فراوان دارد و حتی نام گذاری کال به نام فامیلی اش.

کردیم و داخل آن باز شد. منتها بعد از باز کردن کال، خود من و یکی از همسایه ها دو طرف کال را حدود ۵۰ متر جدول کشی کردیم. چون کال نه درختی داشت و نه دور چینی، البته بعد از مدتی شهرداری باقی راهم جدول کشی کرد. نفسی تازه می کند و ادامه می دهد: از اول ملک آباد تا خیام ۱۰۰ رادرخت کاشتم و وضعیت فضای سبز ش را رسوسامان دادم. البته همسایه ها هم کمک می کردند.

می پرسیم چند درخت کاشتید و پاسخ می دهد: حدود ۷۰۰ درخت و این درختان را با همین کنترسور آبیاری می کردم. چندباری هم کنترسور را دزدیدند و دوباره در خواست دادیم و حالا حدود ۲۵ سال است که رسیدگی به وضعیت فضای سبز را عهده دار هستم. البته شهرداری هفت سالی است که رسیدگی به وضعیت فضای سبز این محدوده را به عهده گرفته است اما باز هم خودم کشت گل ها و آبیاری را انجام می دهم.

رهگذران عکس یادگاری می گیرند

به این بخش از صحبت هایش که می رسد، چند عکس را نشانمان می دهد که چندتن از مسئولان شهرداری منطقه یک در کنار گل های صورتی رنگ توری مقابل منزلش گرفته اند. آن ها برای شنیدن حرف های شهروند سبز کال نسترن دعوتش را پذیرفته و به این جا سرزده بودند. او درخواست جانمایی میز شطرنج، برق کشی و رسیدگی بیشتر به لچکی کنار کال نسترن را برای استفاده بازنشته های محله داشته است.

در باره واکنش همسایه ها نسبت به خدماتش به کال نسترن می پرسیم. اینکه آیا قدر دان هستند. آقای خجسته پور با گفتن «خیلی» محکمی میزان قدر دانی همسایه هایش را عنوان می کند و می گوید: هر روز وقتی مهندس و دکترهای این محله در می شوند و مرا با لباس کار می بینند، برای لحظه ای توقف می کنند و می گویند: «آقای خجسته پور خدا قوت؛ خدا پدرت را بیاورد». خیلی از رهگذران نیز این جا عکس یادگاری می گیرند. خیلی ها هم می پرسند این گل ها را از کجا خریده ام و باورشان نمی شود که من برای خرید گل و گیاهان اینقدر هزینه می کنم.

آقای خجسته پور تمام سندها، فاکتورها و نامه های پیگیری کارهای کال نسترن را از سال ها پیش تا کنون نگه داشته است و هر حرفی که می زند، سندش را هم نشانمان می دهد. شروع صحبت های او بر می گردد به سال ۱۳۶۹. زمانی که در مشهد شورای محلات برای رسیدگی به کار مردم تشکیل می شود. تعریف می کند: آن زمان هنوز در این محله مسجدی نبود و جلسات شورا در منازل اهالی برگزار می شد. افرادی همچون حاج آقای شجاعی، علمایی، سرابی، دکتر الهی، مصطفوی و... از اعضای شورا بودند.

۷۰۰ درخت کاشتم

حرف را می کشاند به وضعیت کال نسترن و می گوید: در آن زمان کال نسترن بعد از سیلی که از سمت باغ ملک آباد وارد آن شد، به مخروبه تبدیل و پر از خاک شده بود. ما اعضای شورا هم برای بهبود وضعیت محله و کال، شهردار آن زمان آقای صابری فر را به منزل من دعوت کردیم. به ایشان گفتیم که کال مخروبه شده است و از طرفی محله بدون گل و گیاه است. ایشان هم گفتند که هزینه امتیاز کنترس آب برای فضای سبز را بدهید تا شهرداری به شما انشعاب بدهد. خوب ما هم بلافاصله نامه ای نوشتیم و از ایشان امتضا گرفتیم و اقدام کردیم و در نهایت امتیاز آب برای فضای سبز را گرفتیم و کنترس به من تحویل داده شد. بعد از آن هم با کمک شهرداری، کال را صاف

هر روز وقتی مهندس و دکترهای این محله رد می شوند و مرا با لباس کار می بینند، برای لحظه ای توقف می کنند و می گویند: «آقای خجسته پور خدا قوت؛ خدا پدرت را بیاورد».